

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

Pm. 1838. I, 5

1201

Br. 1838, I, 5.

VERZAMELING
VAN AL DE
VERSIES
EN
EXTEMPORES,
WELKE BIJ DE
VRIJWILLIGE GIFTEN,
IN 'S LANDS KAS GESTORT, TER BEHOUD VAN
HET LIEVE VADERLAND, ZIJN INGEZONDEN,
GEDURENDE DE WORSTELSTRIJD DER
Belgische Revolutie,
IN DE JAREN
1830 EN 1831.

Prijs 30 Cent.

2.
2.

VERZAMELING

VAN AL DE

VERSJES EN EXTEMPORE'S,

WELKE BIJ DE

VRIJWILLIGE GIFTEN,

IN 'S LANDS KAS GESTORT, TER BEHOUD VAN HET LIEVE
VADERLAND, ZIJN INGEZONDEN, GEDURENDE DE
WORSTELSTRIJD DER

BELGISCHE REVOLUTIE,

IN DE JAREN 1830 EN 1831.

BENEVENS DE

DECORATIËN,

BIJ GELEGENHEID DER PLEGTIGE INTOGT VAN H. K. H.
DE PRINS VAN ORANJE EN PRINS FREDERIK DER
NEDERLANDEN, NA DEN TIENDAAGSCHEN VELDTOGT,
EN KOMST VAN Z. M. EN DE GEHEELE
KONINKLIJKE FAMILIE, TE AMSTERDAM.

Op den 17 en 18 September 1831.

TE AMSTERDAM, BIJ
H. MOOLENIJZER.
1838.

VOORBERIGT.

De Uitgever dezes, aangemoedigd door onderscheidene vrienden van het vaderland en de Koning, besloot tot de uitgave van deze verzameling, ten einde de vergetelheid niet te onttrekken die geestdrift, welke het oude Nederlandsche volk aan den dag heeft gelegd, bij hunne offers, te dier tijd aan het vaderland geschonken.

Om nu hier eene opgave te doen van al die giften, zoo welwillend gestort, zoude overbodig zijn, dewijl zulks in zijne uitgegevene stukjes duidelijk is bewezen; maar heeft gedacht, in dit kleine boekske al de Versjes en Extempore's te plaatsen, welke bij deze giften zijn overgelegd, ten einde dezelve zouden kunnen dienen tot een blijvend aandenken voor het opkomend geslacht; ook zoude hetzelfde wel tot prijsjes voor de jeugd dienstbaar kunnen gemaakt worden.

Waarlijk, heeft het Hollandsch hart wel meerder uitgeblonken, dan in den worstelstrijd der Belgische revolutie? Goed en bloed was hun onverschillig, daar, waar het de eer des vaderlands betrof!

Zouden dan zulke versjes, hoewel de eene meer waarde, dan de andere bezitten, niet tot het nageslacht worden overgebracht? Dit zoude onvergeeflijk zijn.

Om die vrienden des vaderlands, die zich kunne Extempore's kunnen herinneren, te gemoed te komen, heeft hij ieder stukje genommerd, beginnende met N°. 1.

Mogt nu deze verzameling welkom zijn, hij zoude zich beloond vinden.

DE UITGEVER.

October 1838.

VERSJES EN EXTEMPORE'S.

1.

Als 't gloeiend hart een offer biedt ,
Het Vaderland versmaad het niet.

2.

Die voor Oranje slechts één penning overgaat ,
Al is 't slechts een kind — 't is Neêrland dubbel waard.

3.

De zoon te jong te zwak, om 't staal voor 't land te dragen ,
Kan evenwel tot steun, den troon van 't rijk nog schragen ,
Door 't schenken aan den staat, zijn schat, zijn eenigst goed ,
De vader haakt ten strijd, het bloed snelt door zijn adren ;
Hij zegent heldenmoed , het heilig graf der vaders ,
En waagt, voor Vorst en Land, ook duizendwerf zijn bloed.

4.

Door eendragt waart gij lang het voorbeeld aller rijken ,
Door tweedragt zoudt gij schier voor 't snoodst verraad
 bezwijken ;
Maar Nassau's deugd en trouw , verzekert uw bestaan ,
En eendragt, de oude leus ; biedt u zijn bijstand aan.

5.

Den wil voor de daad,
Neem ik te baat.

6.

Voor Vorst en Vaderland!
Zie ik zoo vele wapens torschen,
Vol moed, ten strijde uitgerust.
Ook ik, ik voel mijn' boezem branden;
Doch ook hoe zwak mijn' arm ook is.
God! kan ik dan niet mede strijden,
Voor 't lieve Vaderland en Vorst!
Zoo wil ik voor hen bidden, geven
Van 't geen mij als kind geschonken is,
Eenige gondstukken.

7.

Eenig geld,
Eenig linnen;
Zoo men doet,
Zoo men ontmoet.

8.

Door een edel vuur gedreven,
Wagen onze broeders 't leven;
Voor hun dierbaar vaderland;
Ons is 't niet vergund te strijden,
Maar voor hen, die ons bevrijden,
En aan edle wonden lijden,
Is dit pluksel en verband.

9.

Wij offeren blij te mee , ter onzer hulpbetooning ,
Ook iets voor 't vaderland en onzen goeden Koning.

10.

Ik doe mee , daar 't schip van staat ,
Zonder hulp , te gronde gaat.

11.

Mijn spaarpot heeft zich niet Beklaagd ,
Wijl 't hart voor WILLEM , liefde draagt.

12.

O! grond in vroeger eeuw, in schuimend nat bedolven,
O grond, door 't voorgeslacht, gewoekerd uit de golven,
Gij dondert ons in 't oor, met onweerstaanbare kracht:
Bemint uw vaderland!

13.

Ik kon mij niet voegen bij de scharen ,
Die met de wapens in de hand ,
Het aangebeden vaderland ,
Voor 's vijands roofdierklaauw bewaren ,
Toch klopt mij 't hart , toch gloeit mijn borst ,
Voor 't heil van Vaderland en Vorst.

14.

Een hart , dat klopt voor 't vaderland ,
Geeft , schoon gering , ook graag een pand.

15.

Als slechts in deze gift, de Koning 't offer ziet,
Dat ouderdom en jeugd, uit enkel liefde bied,
En God dit met zijn' gunst tot Neêrlandsch heil bekroond,
Dan is ons doel bereikt, wij zijn genoeg beloond.

16.

Neen, wanhoop niet aan 't lot, dat Nederland verwacht,
De roem stierf nog niet weg van 't waardig voorgeslacht;
Neen, Holland zal niet als een nachtgezig verdwijnen,
De zon zal eenmaal weêr in vollen luister schijnen;
Ja, weldra breekt die dag voor Vorst en land weêr aan,
Want elk Bataaf wordt held en zal in 't onweêr staan.

17.

Op eenen vrijen grond, uit Hollands bloed geboren,
Wil ik geen' laffen toon, maar 's Konings roepstem hooren.

18.

Een ieder schenkt zijn hulp aan 't vaderland in nood.
En blijft getrouw aan eed en plicht tot aan den dood.

19.

Sic nos, non nobis, melificamus apes.

20.

Dat deze gift, vergaard door vier te jonge zonen,
Om Vaderland en Vorst, door strijden hulp te biên,
Als dankbaar offer aan den grond, waarop zij wonen,
En blyk van liefde, door den Vorst zij aangezien.

21.

Voor 't heil van 't Vaderland en onzen dierbren Vorst ,
Klopt ook het kinderhart , gloeit ook der kindren borst :
Deez' kleine gift schenkt onze kinderhand ,
Tot redding in den nood van 't lieve vaderland.

Door een' leerling uit de derde klasse.

22.

Hulpbetooning voor Vorst en Vaderland zij elks vreugd,
Zoo draag ik ook nu gaarne bij met Muidens jeugd.

23.

Een zevenjarig kind
Dat Vorst en land bemind ,
Zendt pluksel voor gewonden ,
Drie gulden voor gezonden ;
Uwe Excellentie schikke het zoo ,
Dat 't pluksel komt te Delft , 't geld te Lillo ,
Waar men , volgens 't Haarlemsch blad ,
Gaarne iets tot verkwikking had.

24.

Gevormd ten spoorslag , om verlichting aan te kweeken ,
Vervormd in gangbre munt tot staving van 's Rijks kas ,
Om 't snood bedrijf van onze ontaarde broërs te wreken ,
Wien 't zegnend zielelicht een doorn in 't harte was.

25.

Is 't lieve Vaderland in nood ,
 Heil dan den arm , die bijstand bood ,
 En is die arm gewond , dat moet gansch Neêrland voelen ,
 Komt ! offer , dan voor 't lijdend hart ,
 Dat , geeft verzachting in de smart ,
 En geeft weêr nieuwen moed , aan hen , die 't eêlst bedoelen ,

26.

't Is voor braven , dat wij 't deden ,
 Voor verdedigers van 't land t
 Die voor ons in 't strijdperk treden ,
 Is dit pluksel en verband.

27.

De gift is klein ,
 Maar 't hart is rein ,
 Waarmede dit wordt gegeven ;
 Wij bidden God ,
 Om beter lot ,
 Aan Vorst en land te geven.

28.

Voor 't lieve Vaderland klopt ook ons jeugdig harte ,
 Wij brengen onze gift , hoe klein die dan ook zij ,
 Wat pluksel tot verband en leeniging der smarte ,
 En smeeken vurig : God ! maak onzen grond weêr vrij.

29.

Voor 't heil van Vaderland en Vorst,
Gloeit ook de kinderlijke borst,
Schoon 't met zijn' broeders niet kan strijden,
Wordt dan door 't offer u gebragt,
Een wond geheeld, uw smart verzacht,
Zulks zal ons kinderhart verblijden.

30.

Uit zuivre min voor 't vaderland,
En hen die voor ons strijden,
Vervaardigde onze maagdenhand,
Ten troost in smart en lijden,
Dees hemden, windsels en gepluk,
't Verzachte en leenige hunn' druk.

31.

Uit liefde voor Koning en Vaderland!

Wiens hart zou ongevoelig blijven!
Wiens bloed in d'adren niet verstijven?
Als hij toch hoort, dat Hollandsch bloed,
Door trotsche Belgen wordt vergoten,
De Koning en zijn' staat verstooten,
Den fieren leeuw geteisterd ziet!
Voegt vrouwenarm, geen zwaard tot strijden,
De hand kan voor de wond bereiden,
Die 't Belgisch rot heeft toegebragt.
Al kan ik dan geen' zonen geven,
Mijn hart roept: dat de Koning leve!

En bied hier linn'en pluksel aan.
Gods almacht will' den Koning sterken ,
Eerlang een' vasten vree bewerken ,
Den trotschen Belg ten onder slaan.

32.

Een klein geschenk voor 't vaderland ,
Voor zieken en gekwetsten ,
Het is gemaakt door onze hand ,
Wij geven het ten beste.
Aan onzen Koning wenschen wij ,
Verlenging zijner dagen ,
En dat hij eenmaal blij te moe ,
Den vrede moge dragen !

33.

Dit offer nederig en klein ,
Vervaardigd door de vrouwenhand ,
Verzachte menig open wond ,
Der dappren van Oud-Nederland.

34.

Al zijn wij nog wat jong , om muniters dood te schieten,
Zoo willen we evenwel , wat kogels daarvoor gieten.

35.

Men laat door vlug en juist te mikken ,
Den vijand deez' blaauw' boontjes slikken.

36.

Een warme voet ,
Deet 't ligchaam goed.

37.

'k Ben onbekwaam tot strijden ,
Doch wil mij ook toewijden ,
Ten dienste van het land .
'k Geef pluksel voor de wonden ,
Van hen , die zich bevonden
Gekwetst aan voet of hand.

38.

Wij bieden met een kinderhand ,
Dit klein geschenk aan 't vaderland ,
En wenschen met geheel ons hart ,
Verzachting van der lijdren smart.

39.

Ofschoon geen maagdenhand voor 't vaderland mag strijden ,
En 't leven aan 't behoud van Nederland mag wijden ,
Met fieren jonglingsmoed , dit schoonste offer bién ;
Zal toch ons dankbaar hart, door warm gevoel gedreven,
Aan Neêrlandsch helden, die voor Vorst en vrijheid streven,
Tot leeniging van smart dit blijk van liefde geven ,
Daar zij , hoe zwak dan ook , onze edle poging zien.

40.

Daar elk aan 't vaderland , om strijd zijn offers biedt ,
Vergeet ook 't maagd'lijk hart, den dappren broeder niet ,

Den broeder , die vol moed , voor land en Koning strijdt ,
Aan 't welzijn van den staat , zijn leven willig wijdt .
Dit pakje , schoon gering ; een werk , na onze krachten ,
Moog' uwer wondensmart , dan eenigzins verzachten .

41.

Moog' een pupil den besten Vorst ,
Die zoo veel onheil moedig torscht ,
Deez' kleine gift bescheiden bién ,
En wil hij daarop liefd'rijk zien ,
Dan wordt haar hart op 't schoonst gestreeld ,
En met de reinste vreugd bedeeld .

42.

Schoon onbekwaam voor 't oorlogswaard ,
Of voor 't geweer bestand ,
Toch bieden we ook een offer aan ,
Tot nut van 't vaderland .

43.

Dit strekk' tot verzachting , verpleging , verband ,
Der wonden , der strijders voor Koning en land .

44.

Dit offer , voor den trouwen held ,
Gewond door oproer en geweld .

45.

Onze arm is nog te teér ,
Tot handeling van 't geweer ;

Maar, schoon nog zwak van hand,
Biën we onze offers 't land,
En smeecken: Goede God!
Bestuur ten beste ons lot;
Behoed den braven Vorst,
Straf, wie hem hoonen dorst,
En zegen hen, die trouw,
Beschermen 't staatsgebouw!

46.

Het offer is voorzeker min,
Dat armoë op mag dragen,
Maar toch zal het door goeden zin,
Aan Vorst en volk behagen,
En konden wij bij overvloed,
Meer doen, dan muiters haten,
Dan schonken wij, bij geld en goed,
Ons zelve als soldaten.

47.

Daar het ook nuttig is,
In gunst aan 't Rijk te denken,
Wil ik aan 't vaderland,
Thans vijftig guldens schenken.

48.

Wanneer een ieder na vermogen,
Aan Vorst en Vaderland naar plicht zijne offers biedt,
Dan is het aangenaam in de oogen
Van Hem, die op de kleinste gift in gunste ziet.

49.

Dit offer zij gering bij Neêrlands bangen nood ,
Waar elk doet, wat hij kan, wordt 't kleinste geschenk toch groot.

50.

Mijn kunst bij Neêrlands volk, om strijd, steeds hooggeacht
Schenkt mij de zoete vreugd, een offer thans te brengen
Aan 't laud, dat ik bemin, en Nassaus schoon geslacht,
Wel spoedig zal ik meer op 't altaar kunnen plengen.

51.

Valeant qui inter nos dissidium volunt.

52.

Vereere dit kontant ,
Aan Vorst en Vaderland.

53.

Zoowel het sparen is een vaderlandsche deugd ,
Zoowel geniet men ook in tijds daarvan de vreugd

54.

Aan ons zoo dierbaar vaderland ,
Wordt door bestuurders bij den brand ,
In Weesps stille dreven ,
De som , die hun bij 't reglement ,
Als traktement is toegekend ,
Met warm gevoel gegeven.

55.

Een grijsaard, die 's lands ramp betreurd in zijne woning,
Brengt iets ter redding toe, voor Vaderland en Koning.

56.

Tot stijving van 's lands kas en 't onderhoud van Hollandsch
leeuw,
Wordt uit de spaarpot van B. B., gezonden een' geranden
zeeuw.

57.

Roem vrij, o Nederlandsche jeugd!
Voortdurend op der vadreundeugd,
Maar biedt thans eerst met milde hand,
Uw offer aan het vaderland.

58.

Siert reeds het heldenkruis mijns jongsten broeders borst,
En gaan mij de oudste voor met onbekrompen gaven,
Ik volg, zoo veel ik kan, het voetspoor van die braven,
Zoo blijke ons' aller zucht voor Vaderland en Vorst.

59.

Wij hebben deze gift gespaard,
Om er vreugde voor te genieten;
Maar nu ons vaderland is in gevaar,
Willen wij hulp en bijstand bieden.
Ontvang, dan dit uit ons' kinderhand,
Uit liefde voor Vorst en Vaderland.

60.

Deze gift is klein ,
Maar het hart is rein ,
In warm gevoel voor land en Vorst
En Neêrlandsch eedle braven ,
Dat God aan Neêrland vrede schenk' ,
In liefde aan onzen Vorst gedenk' ,
De steun en 't schild der helden zij ,
Die Hollandsch regten staven.

61.

't Voegt onze sekse niet, om met het zwaard te strijden,
Maar 't past ons, daar wij ons door broedren zien bevrijden,
Op 't vaderlandsch altaar, onze offers gul te wijden,
Noch sieraad, noch kleinood, gedachtenis, noch pand,
Is dus ons hart te lief, voor 't heil van 't vaderland,
Terwijl de hoop zich vest, op hulp van 's hoogsten hand.

62.

Wil iemand vollen dank van zijne gunst ontvangen,
Hij late, die hem bidt, niet al te zeer verlangen;
Ik houde alleen den mensch goedaardig en beleefd,
Die haast verbeden wordt en blij en willig geeft.

63.

Gefährlich ist's den Löw zu wecken;
Verderblich ist des Tigers Zahn,
Jedoch der schrecklichste der schrecken,
Das ist der Mensch in seinem Wahn.

F. VON SCHILLERS *Lied von der Glocke.*

64.

Ook wij kinderen beminnen ,
Ons zoo dierbaar vaderland ,
Daarom geven we een geschenkje ,
Met eene onbekrompen hand.
't Kan uwe wonden wel niet heelen ,
Brave strijders voor 's lands eer !
Maar gij ziet toch welgevallig ,
Op ons kinderharte neêr.
Zijn we eens groot , en wordt dan Noêrland ,
Door de boosheid aangerand ,
Dan , dan strijden we ook kloekmoedig ,
Voor den Vorst en 't Vaderland.

65.

Al zijn wij in een' dienstbren stand ,
Gloeit toch ons hart voor 't vaderland.

66.

Als muiltzucht en geweld beklimt den zegewagen ,
En vaderlijk gezag , als dwangjuk aan wil klagen ,
Als trotsche ondankbaarheid , bij laag gesmeed verraad ,
Een' Vorst, elks eerbied waard, verachtelijk hoont en smaadt,
En 't diep misleide volk , nu woester dan Wandalen ,
Of , naar een 't muiers taal , gelijk aan kannibalen ,
Geen wet of breidel kent , maar Vorsten zelfs benart ,
Dan zegt , schoon weemoedvol , het kloppend vaderhart :
Ga , ga , ten strijd mijn zoon ! Zie d' eerkroon opgeheven ,
En zelfs door maagdenhand , op d' oorlogsvaan geschreven :
Voor Vaderland en Vorst. Dit zij uw trouwverbond ;
Dit blijv' uw wapenkreet , zelfs in den veeqsten stond.

Uw leus zij: heil'ge strijd voor Koning, regt en wetten!
Uw moed en stalen vuist, om muiters te verpletten.
Zoo vuurt der dappren trouw, des Vorsten liefde aan,
En deez' te zaam vereend, ziet men onwrikbaar staan,
Gelijk een rots in zee; die, hoe ook 't onweêr loeijen,
Dat gansch Europa schudt, haar vastheid nog doet groeijen,
Staart op dit grootsch vershiet, hoor reeds het vreugdgeschal,
Den blijden welkomgroet! uit monden zonder tal;
Als eens d'olijventak, uw schedel zal versieren,
En gij met vriend en maagd het vredefeest zult vieren,
't Geen 't dankbaar vaderland, dat thans uw hulp verbeidt,
Uw' dapperheid ten loon, reeds voor u toebereidt.
Dit zegt ook thans mijn hart tot u, o Geldersch braven.
Bij wie nog d'oude trouw ligt in het hart begraven.
Wie denkt niet aan CHASSÉ! ook POST behoort tot hen,
Wien 'k meer dan dertig jaar, als dapper krijgsman ken,
Volg vrij, waar deez' ook gaan, verlaat hen nooit in 't strijden,
Vergeet uw ergernis! die dapp'ren nog doet lijden;
Doch zoo men onder u ooit een' verrader vond,
De plaats zelfs blijv' veracht, waar zijne wieg eens stond.

67.

Schoon onze zwakke hand,
Geen' dienst kan doen in 't strijden,
Voor 't dierbaar vaderland,
Gevoelen wij toch 't lijden,
Dat onze broeders treft,
En willen daarom toonen,
Dat onze boezem klopt,
Voor Neêrlands dappre zonen.

68.

De jongeling gordt de wapens aan,
En helpt het muitrenrot verslaan.
Het zwaard voegt in geen meisjes hand;
Maar 't is ook dienst aan 't vaderland,
Als wij hulpvaardig er naar trachten,
Der heldenwonden te verzachten.

69.

Den lijder te helpen, streelt onze zinnen,
Dus bieden wij weder wat pluksel u aan,
En voegen daarbij nog wat zwachtels en linnen,
En wat geld, om ook daarin niet achter te staan.
Ach, lijdende broeders! 't ontbreekt ons aan krachten,
Was 't anders, gewis, gij mogt meer van ons wachten.

70.

Gij hebt in 't barnen der gevaren,
Uw edel bloed gestort, voor Vorst en Vaderland,
Ofschoon de winter woedt — gij blijft ons land bewaren,
Aan u gedenkt ons hart, voor u werkte onze hand.
, zij u deze gift tot leeniging der smarten,
od hoore deze beë van teedre kinderharten.

71.

Gij waardig Bato's kroest!
Op wien onze blikken staren,
Ontvang dit klein geschenk,
Uit jonje meisjes hand,

Gij zijt ons , steun en troost ,
In dringende gevaren ;
' Daar ge op de eerste wenk ,
Verdedigt 't Vaderland.

72.

Dit pakje pluksel wel gering ,
't Is evenwel een nuttig ding.
Een ieder geeft na zijn vermogen.

73.

Zoo menig liefdegift van brave Amstellaren ,
Deed ons , bij warm gevoel , dit klein geschenkje pareu ,
Een penninksken zoo klein , en dat zoo wel voldoet ,
Als bragten wij een' schat , uit grooten overvloed ,
En daar 't voor land en Vorst uit liefde is ontsproten ,
Dat kan deez' kleine gift nog mede ook vergrooten.

74.

Al zijn we in een' dienstbren stand ,
Toch denken wij aan 't vaderland.

75.

Offert voor uw land en Koning ,
Neêrlandsch volk ! met alle magt ,
Want zoo vest' ge reeds de woning ,
Voor het bleijend nageslacht.

76.

Neêrlands helden , dapp're broeders ,
 U zij dit gifje toegewijd ,
 Tot verzachting uwer wonden ,
 En verwarming in den strijd.

77.

Ook ik , uit Hollandsch bloed gesproten ,
 En opgekweekt in Neêrlandsch lucht ,
 Wil , eer deez' jaarkring wordt gesloten ,
 Voldoen aan pligt en boezemzucht.
 'k Schaar mij dus in dien rei der maagden ,
 Wier liefd'rijk pogen mij behaagde ,
 En schenk , bij werk van mijne hand ,
 Ook iets tot leeniging van smarten ,
 Als 't offer van mijn kloppend harte ,
 Voor God , Oranje en 't Vaderland.

78.

Daar vele andere schatten geven
 Tot behoud van 't vaderland ,
 Schenken wij , die voor ons lijden ,
 Deksel , pluksel en verband.

79.

Mag deez' verzachting hen beloonen ,
 Voor trouw en moed het land betoond ,
 Zoo hoop ik zal Hij het bekroonen ,
 Die meer , dan wij , verheven woont.

80.

Als nood van land en volk gebiedt,
Dan aarzelen ook Kommiezen niet,
Maar offeren ook van PLUTO's gaven,
Hoe hard ze ook anders daarvoor draven.

81.

Het land door kunst der zee onttoogen, enz.

82.

't Geringe giftje door een' maagdenreï vergaard,
Om mede als offer op 't altaar des lands te strekken,
Gaaf met de reine zucht tot d'Eeuwige gepaard;
Dat in den nacht der ramp, die ons nog blijft bedekken,
Zijn' magt het heillicht schep', waar onze hoop op staart.

83.

Uit liefde voor hunn' Vorst en trouw aan 't Vaderland,
Geeft Utrechtsch schutterij dit blijk tot onderpand.

84.

De liefde tot zijn land is elk aangeboren.

85.

Voor dappren, die te velde strijden,
Zij dankbaar deze gift bestemd,
Die voor ons leed en koude lijden,
Wij eeuwig ons gedenken wijden,
Voor ons in 't harnas zijn geklemd.

86.

Ofschoon mijn talrijk huisgezin,
Hoog noodig heeft mijn klein gewin;
Toch schenk' ik met mijn hart en hand,
Deez' gift voor Vorst en Vaderland.

87.

Der vrouwen teedre hand, biedt Neêrlands dappre zonen,
Bij 't nadren van den strijd, thans linnen, pluksel aan,
En wil in 't grootst gevaar door liefde en trouw steeds toonen,
Dat ook der vrouwenborst voor 't vaderland blijft slaan.

88.

God, die het alles doet,
Is magtig wijs en goed.
Hij gaf een' wijzen Vorst,
Die naar niets anders dorst,
Dan 't welzijn van zijn volk,
Waarvan hij is de tolk;
Wij geven voor dien Vorst,
Met hand en hart en borst,
Dit pluksel voor gewonden,
En 't geld voor de gezonden;
Ook wenschen wij van harte,
Wat leniging der smarte,
Voor hen, die God vol moed.
Voor Neêrland strijden doet.

98.

Blonk ooit de moed voor 't vaderland
Wel schooner aan den dag,
Dan toen 't verraad van miltziek volk,
Den grootsten afkeer gaf?
Voor de gewonden in dien strijd,
Heb ik dit pluksel toebereid.
God geef' den Vorst, die ons regeert,
Den zegen, dat hij triomfeert!

90.

Dit offer uit der kindren hand,
Wordt niet veracht van 't vaderland.

91.

Bij ons pogen, om iets te geven
Tot heil van 't vaderland,
Wil, Heer! het land en 's Konings leven
Beschermen door uw' hand,

92.

Al zijn wij nog wat jong van jaren,
Toch willen we ook het vaderland,
Dat zich bevindt in veel gevaren,
Helpen redden uit des vijands hand,
Al is het niet met moed en kracht,
Gelijk de held crassé,
Maar met onze kinderenstem:
Vivat Oranje hoezee!

93.

Onderling tot nut te wezen ,
Na een wel volbragte taak ,
Dit is ons een rein vermaak ,
En wij kweeken 't door ons lezen.
Rijk aan vruchten is de bloem ,
Teezend voor ons hart verkregen ;
Als ze een' ander niet ten zegen ,
Zimmer taand bij ons haar roem ;
Goed en edel leert ze ons haar roem ;
Zoopte ons , om aan 't vaderland ,
Ofterst gruwzaam aangerand ,
Tot zijn nut dit goude te schenken.

94.

Voleinden we op deez' aard , een bede vol gewigt ,
Onthouden wij , wel , dat wij alle broeders , vrienden ,
Natuurgenooten zijn , ons dus gelijk bevinden ,
En onderlinge hulp elkander zijn verplicht.

95.

Deez' zeer geringe gift ,
Vergaard met zuinigheid ,
Is voor ons jeugdig hart ,
Den landgenoot gewijd ,
Die in deez' guren tijd ,
En onrustvolle dagen ,
Voor Vaderland en Vorst ,
Met moed de wapens dragen .

96.

Van zes vriendinnen ,
Die Vorst en Vaderland beminnen ,
Wat pluksel en wijn ,
Voor degenen , die gekwetst zijn.

97.

Verdruchte Vorst, weest welgemoed ,
Uw trouwe kinderen blijven goed ;
Zij geven gul met dankbre harten ,
In nood , en bij der broedren smarten.

98.

Deez' kogels zijn bestemd , om 't muitrenhart te treffen ,
Zoo lang het blijft verstokt , geen weldaân wil beseffen ;
Doch krijgt de deugd weér magt , op hun gemoed van staal ,
Dat dan d'olijventak vervange het metaal.

P.S. Als deze kogels zijn verschoten ,
Zijn er weér duizend nieuw gegoten.

99.

Ontvang dit offer onzer hand ,
Ten nutte van het vaderland ,
Hoe luttel het ook moge zijn ,
Ten dienste , om in koude stonden ,
En leniging voor smart en wonden ,
Te zachten hunnen ramp en pijn.

100.

Doet dikmaals tot een kleintje wat ,
Zoo wordt het haast een groote schat.

101.

Als elk na zijne kracht, het dierbaar plekje grond ,
Een schuldig offer biedt , welmeenend opgedragen ,
Wat hand meet dan de magt van 't heilig eedverbond ,
Heeft niet de Vrede-Gods in eendragt welbehagen ?
Wel aan ! dat dan de hand van liefde ons verbind ,
Het luttel plekje grond is waardig onze zorgen ,
Geteeld van uit de zee , is 't edel treetelkind ,
Den zang der goden waard , van d'avond tot den morgen.

102.

Wij zijn nog klein en jong van jaren ,
Maar hebben toch wat willen sparen ;
Wij geven met een milde hand ,
Dit klein geschenk aan 't vaderland.
Leve onze brave Koning !

103.

Zou Dinteloerds jonge Dichterenrei, haar pligt nu ook ver-
geten ?
Dan in deez' tijd van geen weldadigheid of mededoogen
weten ?
Neen ! nimmer werd de klank van deze maar gehoord ,
Of 't weldoen scheen weldra een vreugd voor Dinteloord :
Zij schenk dan deze gift voor haar natuurgenooten ,
Die vaak den roem van Vorst en Vaderland vergooten.

104.

Daar onze broederen voor ons de wapens dragen ;
Hun leven wagen in dit hagch'lijk tijdsgewricht ,
Is 't onze dure plicht hunn' moed te onderschragen ,
Die voor geen' trotschen Belg of snooden muiter zwicht.
Mijn arm is veel te zwak , het vaderland te wijden ,
Der fieren heldenarm is best geschikt tot strijden ;
Maar is die arm gewond in 't allergrootst gevaar ,
Dan help ik die terstond , dan ben ik daad'lijk klaar ;
Dan dat deez' kleine gift , hoe weinig ze ook moog' wezen ;
Slechts strekken moog' , om een dier wonden te genezen .

105.

Al zijn wij maar kinderen ,
Dit kan ons niet hinderen
Om nuttig te zijn ,
Voor helden , wier wonden
Ons meelijden wekt ;
Wij plukken dus vaardig ,
En willen ook waardig
Voor 't vaderland zijn .

106.

Moge onze kunne ook voor krijg- en moordtuig beven ,
Toch klopt de borst voor u , o braven ! die uw leven ,
Aan Vorst en Vaderland zoo edel hebt gewijd ;
Wij brengen ook een gift , door eigen hand bereid ,
Op 't vaderlandsch altaar tot leniging der wonden ,
Die eens aan 't nageslacht uw' heldenmoed verkonden .

Der broedren trouwe zorg herstell' uw kracht en geest ,
En doe u haast weér zijn , hetgeen gij zijt geweest.
De kracht van Neêrlandsch leeuw , die door zijn' vlam-
mende oogen ,
De muiters sidd'ren doet , als 't riet door storm bewogen.
Strijdt dappren! zoo met God voor Vorst en eigen haard ,
Dan blijft gij Hollandsch roem en vader WILLEM waard.

107.

Ontvangt nu , strijders voor ons land ,
Een klein geschenk uit 's meisjes hand ,
't Welk strekk' tot uw belooning ,
Daar gij uw leven voor ons waagt ,
En niet vergeefs de wapens draagt ,
Voor Vaderland en Koning.

108.

Ons onheil heeft geen regt ons oog een' traan te ontrukken ,
Die zucht onteert het hart , dat eigen leed verheft ;
God wapent ons met moed , voor eigen ongelukken ,
En deelde ons tranen meê , voor 't geen een' ander treft.

109.

Och ! dat dit penningske uit Geervliets kinderhand ,
Ook iets tot schraging strekk' aan 't lieve vaderland.

110.

Deer' kleine gift , gegeven met een' milde hand ,
Voor onzen dierbren Vorst en 't zuchtend vaderland ,

111.

Gansch Nederland wordt opgewekt;
Waar wij ons oog ook wenden,
Om voor den Vorst en 't Vaderland,
Tot hulp iets toe te zenden.
Wij komen dus met kinderhart,
Om ook wat bij te dragen,
't Verzachte onzer strijderen lot,
God zie 't met welbehagen.

112.

Dit offer onzer maatschappij,
Is voor Noord-Hollandch schutterij.

113.

Elk offer, hoe gering, hoe klein,
Zal 't vaderland steeds welkom zijn,
Dat land, door ons het hoogst geacht,
Zij ons offer toegebragt!

114.

God geve 't ouden Nederland,
Zal blijven in gerusten stand:
Wij kindren geven ook van 't onze,
Opdat in staat mag blijven 't bronse
Metaal en oorlogstuig,
En Neerlandsch leeuw den afval buig'.

115.

Dat hij vergâ , die , diep verbasterd ,
Den vaderlandschen grond miskent ,
Den grond van zijn' geboorte lastert ,
En 't heilig graf der vad'ren schendt ;
Hij leev' , maar leve een' slaaf der slaven ,
Zijn rif verworpen , onbegraven ,
Zij 't aas , waarop 't gevogelt' brast ,
Zijn naam zij elk een vloek in d'ooren ,
En 't kroost , den onverlaat geboren ,
Zij eeuwig met dien vloek belast.

116.

Als door een stormwind aangevoerd ,
Brengt 's dochtrenrei uit Schoonrewoerd ,
Voor Hollandsch fiere heldenzonen
Deze offers harer nijvre hand ,
En 't penningske , om ook te toonen ,
Haar zucht voor Vorst en Vaderland.

117.

Heeft eens de Koning mij dit eermetaal geschonken ,
'k Was dankbaar , zeer voldaan , dat ik daarmee kon pronken .
Doch stel dat gouden stuk thans weêr den Vorst ter hand ,
En offer dit , in nood , aan 't dierbaar vaderland .
In liefde wil ik steeds aan 't vaderland gedenken ,
Uit achting voor den Vorst , dit aan de schatkist schenken ;
Wordt zoo mijn wensch vervuld , verhoort God mijn gebed ;
Hij sterk' dan onzen Vorst , en Neêrland wordt gered .

118.

Tot zalving van de wonden,
Die in deez' krijg ontstonden,
Blijft steeds onz' hand bereid;
Laat dit dan daartoe strekken,
En onze vrienden wekken,
Te strijden met beleid.

119.

Neen! wanhoopt niet — heft 't hoofd naar boven,
't Is God, die uitkomst geeft en redt;
Laat nooit, hoe ook door druk verplet,
U 't vast geloof aan God ontrooven.
Ja, in den smeltkroes van den druk,
Wil Hij u loutren, landgenooten,
En 't wee, waarin gij ligt verstooten,
Is ligt het zaad van uw geluk.

120.

Ook Nederland blijft mij steeds heilig,
Der vad'ren grond, zoo rijk aan eer;
'k Leef, op dien grond, door WILLEM veilig,
Straks rijst de zon der welvaart weér.
Ja, eeuwig kan hij mij bekoren,
Hoe ook de stormen mogen woén,
Der vad'ren deugd is hem beschoren,
't Is God, die Neerland blijft behoén.

121.

Nu Neêrlands dapp're zonen strijden ,
Voor de eed'le zaak met kracht'ge hand ,
Wil ik hun dit geschenk ook wijden ,
Uit liefde voor het vaderland.

122.

Een oude grijze vriend van Vorst en Vaderland ,
Biedt deze kleine gift den militairen stand.

123.

Van eenen ouden man ,
Die niet meer vechten kan ,
Maar tevens wil toonen ,
Het vechten te loonen.

124.

Thans zijn wij beiden niet geschikt
Om het geweer te dragen ,
Maar willen nu met onzen pligt ,
Den held chassé behagen ,
En sturen uit onz' dienstbren stand ,
Dit geld en pluksel aan 't verband ,
Tot hulp- en strijdbelooning.

125.

Tot dekking van den held, die Neêrlandsch grond bewaard,
Wordt u ook deze gift welmeenend toegezonden ,
Terwijl dit pluksel ook , door eigen hand gemaakt ,
Dien' met deez' windsels tot verpleging der gewonden.

126.

Ontvang uit onze kinderhand ,
Deez' kleine gift , ten dienst' der braven ,
Die de eer van 't dierbaar vaderland ,
Door muiters roek'loos aangerand ,
En Hollansch roem en grootheid staven.

127.

Een warme voet ,
Doet 't ligchaam goed ,
En geeft vernieuwde krachten ;
Mogt u , door deze kleinigheid ,
Ook dat genoeg zijn bereid ,
't Welk goeddoen staat te wachten.

128.

Schoon 'k naar mijn' wensch niet meê kan gaan ,
Voor 's lands behoud te strijden ,
En onder Koning WILLEMS vaan ,
Daaraan mijn bloed te wijden ;
'k Wou toch van Neêrlands nood en pijn ,
Geen ledige aanschouwer zijn ,
Maar 't lood den Belg bereiden.

129.

Voor u , o lijdens ! van den strijd ,
Zij dit pluksel thans bereid.

130.

Waar elk, naar hij vermag, zoo gaarne meê wil werken,
Voor Vorst en Vaderland blijmoedig offers biedt,
Daar mag men meer en meer, de hoop in 't hart versterken,
Dat zegnend, Neêrlandsch God, ook daarop nederziet.
Loudt, dierbre Koning! moed, uw volk toch mint u teeder;
Wordt ook door moed en zorg, u 't achtbaaër hoofd
omhuld;
Leen smaad noch ondank drukke uw heldenziel ter neder,
Geweten blijv' u rein en 't hart met God vervuld.

131.

Der Cimbren- en Bataven wonden,
Door vrouw en meisjes vaak verbonden;
Ontvonken 't vrouw'lijk nageslacht,
Dat evenzeer 's landsch strijdren acht;
Om, kan het al hunn' wond niet heelen;
Hun geld en pluksel meê te deelen.

132.

Nederlandsche maagd ziet in verwond'ring neêr,
't brandaltaar, en staat verwonderd keer op keer,
Verbaasd bij al dien schat, die 't nieuwspapier bevat,
Terwijl de fiere leeuw aan hare zijde 't zwaard,
Opgesperden mond, dit dankaltaar bewaard.

Des Konings stille geest , die blaakt van dankbaarheid ,
Ziet d'edelen des lands zich waap'nen tot den strijd.
Deez' gift is wel gering , die ik den Koning bied' ,
Maar 't hart slaat toch voor hen , waaruit het is geschied.

133.

In België geboren ,
Uit Noord-Nederlands bloed ,
Wil deze kleine gaaf ontvangen ,
Die u een drieling doet.

134.

Dit plaksel door onze eigen hand
Vervaardigd , wordt aan 't vaderland
Gegeven met een blij gemoed ,
Zoo doen wij naar vermogen goed.

135.

Even als mijn broeds hnn leven ,
Hebben veil voor 't vaderland ,
Toonen wij met dit ons geven ,
Dat we in ijver met hun streven ,
Door het werk van onze hand ;
Meisjes zwakke handen pogen
Te verzachten 's lijdens wond ,

Wenden met hun eerst vermogen ,
Tot hunn' God de smeevende oogen ,
Tot behoud van Neêrlands grond.

136.

Uit vaderlands- en godsdienstlust ,
Tot welvaart , vrede , burgerrust.

137.

Aan hen , die in den strijd voor vaderland en Koning ,
Door muiters zijn gewond , bién wij dit pluksel aan ;
Ras keeren zij hersteld , eervol naar hunne woning ,
Wij roemen hunne dienst, den Vorst en 't land gedaan.

138.

Eendragt , geweld , met wijs beleid ,
Baart magt en schat en achtbaarheid.
De held van Waterloo , met d'eernaam van Oranje ,
Verdreef den trotschen Belg, gelijk van ouds eens Spanje
Het juk ontwongen werd , door 's Vorsten voorgeslacht ,
Dat angst en schrik van 't land, met God, ten onderbragt.
Die held van Waterloo , verdient naast God de eer ;
't Gevleugeld leger deed dienstvaardig zÿn bekeer' ;
Zÿn broederlijke arm hield den gespannen boog ,
De God van Nederland dreef deze pijl-omhoog ;

Dat dan de adelstad glimm' op zijne edele borst,
Dien het verroeste staal weér van zijn vuil verlost;
Het dankbaar nageslacht zal hem in roem gedenken,
En bij der vaders roem ook eereteekens schenken.
Zoo zenden wij dit dicht, van vrouwenbrein en hand,
En hun, die zijn gekwetst, ook pluksel en verband.

139.

Wij vaderlandsch gevoel, bied ik mijn offer aan,
Hoem ik den heldenmoed, die u ten strijd deed gaan;
Als Bato's streeft gij trouw, bragt Belgen schrik op 't lijf.
Al roem liet gij uw bloed, dat Neêrland dierbaar blijft!
En mogt uw kloek gedrag des Konings leed verzachten,
Zooit kan een Nassau's telg, 's lands regten zien verkrachten.

140.

Gij, helden! die uw leven,
Voor ons hebt gegeven,
U wijden wij eene traan;
Wij danken u met vreugde,
Voor alle uwen deugden,
Voor 't geen gij hebt gedaan.

Om u te vergelden,
O, dappere helden!
Ontbreekt ons de magt.

God zal u beloonen ,
Gij , Neêrlands zonen ,
Gij hebt reeds volbragt.

Maar gij nog , wier smarten ,
Verteedren onze harten ;
Wien 't doodelijk lood ,
Ja , wel niet mogt vellen ,
U toch moest ontstellen ,
En brengen in nood.

Gij , lijders ! door wonden ,
Aan legersteê gebonden ,
Beroofd van de kracht ,
Hebt regt , dat wij trachten ,
Uw lijden te verzachten ,
Is 't onze magt.

141.

Dat ook teedere kinderharten ,
Bij 't vernemen uwer smarten ,
Uwer wonden , lieve strijders !
Voor het dierbaar vaderland ,
Gaarne in uw lijden deelen ,
En die wonden helpen heelen ;
Daarvan strekt , hoe klein in waarde ,
U dees gift ten onderpand.

142.

Aan hen , die in den strijd , voor Vorst en vaderland ,
Hun dierbaar bloed gestort , hun leven luttel achten ,
Zij dit ter lafenis , hunn' wonden tot verband ,
Volgaarne bijgebracht : hunn' smarten te verzachten.

DECORATIËN,

BIJ GELEGENHEID DER

PLEGTIGE INTOGT

VAN H. K. H. DE PRINS VAN ORANJE EN PRINS FREDERIK
DER NEDERLANDEN, NA DEN TIENDAAGSCHEN VELD-
TOGT, EN KONST VAN Z. M. EN DE GEHEELE
KONINKLIJKE FAMILIE.

Op den 17 en 18 September 1838.

Op den Haarlemmerdijk.

Voor het huis van den Heer SCHIERHOLTZ.

De Faam verbreidt den lof van Willem van Oranje,
Die, onder Wellington, zoo roemrijk streed in Spanje,
En fier, te Quatrebras en Waterloo, 't geweld,
Van 't Korsikaansch gedrocht gestuit heeft en geveld;
Der Belgen legermagt, in trotschen waan ontstoken,
Verdelgd, en Neêrlands eer grootmoedig heeft gewroken,
En Gallië ten spijt, en 't weifelende Albion,
De schoonste lauwwen in den strijd bij Leuven won.

Op de Heerengracht.

O gij! wiens blank helmet, 's lands trouwe en dappre telgen,
Op 't bloedig oorlogsveld weêr schittrend voor bleef gaan,
Die Neêrlands zon, miskend door snoode Belgen,
Weêr schittrend voor Euroop' in luister op doet gaan,

Oranje! ontvang den dank, die ons de borst doet gloeijen,
Terwijl de lauwerkroon uw heldenhoofd omaluit;
Gij wischte in muitren bloed, dat gij te regt deed vloeijen,
Den hoon van twijfeling en hunnen laster uit.

Bij den Heer VAN ROSSUM.

Door moed, beleid en trouw heeft Nassau's stam bewezen,
Den hechten steun te zijn van 't vrije Nederland,
Van daar de vreugdekreet bij hunne komst gerezen:
Oranje leev' en heersch', dan houdt 's lands glorie stand.

Bij Mevrouw Wed. DE BUREL.

Dank zij den edlen Held, wiens krijgsbeleid en moed
Onze eer gewroken heeft op 't belgisch moordgebroed!
Kroont Nieuwpoort Maurits roem in 's lands historiebladen:
Het siddrend Leuven tuigt van Willems wonderdaden.

In de Kalverstraat.

Bij den Heer Boekverkooper MULLER.

Hast Du einstens geleert die Schaal der bittersten Wermuth,
Trinke, mein König, den Kelch himmlischer Wonne dafür.
Siehe, es reichen ihn Dir die Siegesumkränzeten Söhne,
Die, mit dem Volke vereint, rächten des Vaterlands Hohn.
Höre den Jubel der Menge die Dich als Retter begrüßet,
Weile noch lange bei uns, Gott sei Dein Schild und Dein Lohn.

De Leeuw rijst na den strijd, en houdt in forsche klaauwen,
De grondwet en de vlag, zoo schendig aangerand.
Hij rust, maar sluimert niet, en zal in 't felst benaauwen.
Weér veil'gen 't heilig erf van 't oude vaderland.

Bij den Boekverkooper DE GREBBER.

De erkentlijk juichende Amstellaar,
Ontvangt het vorstlijk heldenpaar,
En dankt het schittrendst roemgenot,
Aan eigen zwaard, Oranje en God.

Bij den Boekverkooper GUYKENS.

De glorie volgde Oud-Hollands vaan,
Eene eeuw van roem is opgegaan,
O God! klink nu het zwaard in scheef,
Schenk Holland thans een' eeuw van vrede,
En spaar tot heil des volks en troons,
Den Koning met zijn dappre zoons:
Oud-Holland bloei! de vijand beev'!
Vivat! Oranje en Nassau loev'!

Bij den Heer

Wees welkom dierbaar Vorst, wees welkom dappre strijder?
Het Amsterdamsche volk groet u als 's lands bevrijder.

Gij hebt uw roem gestaafd, gewroken Hollands eer;
Het dierbaar vaderland vond onder Leuvens wallen,
Waar gij der Belgen trots in 't niet terug deed vallen,
Den Held van Quatrebras met nieuwen luister woer.

Op den Nieuwendijk.

Bij den Winkelier JORRIS.

O eedle Frederik! uw beleid,
Uw moed, trouw en goedhartigheid,
't Schenkt al u achting in dit leven.
Keer roemvol in ons midden neer,
Gezegend zij uw zwaard en speer,
Zie eeuwig u geluk gegeven.

Lof gij , Oranje's dappre Held ,
Gij overwont met roem in 't veld ;
Schonkt lauwwren aan uw trouwe scharen ,
Gij vestigt troon , en schraagt den troon ,
Ous aller hulde zij uw loon ;
Ja , zie uw dierbaar leven sparen.

Op den Zeedijk.

Bij den Heer W. VERMEER.

Een traan vloede uit ons oog, en Hollands bloed door de adren;
Een dankbaar vreugdgevoel zoo luid ter borst ontseld,
En 't duizendwerf hoezêel toen men den Prins zag nadren,
Verdreef der twijfeling hoen, geworpen op dien Held.
Oranje! dat hij leve! die 't krijgswaard opgeheven,
Aan 't hoofd der heldenschaar, zoo roemrijk overwon;
Met God en 't dapper volk, de muiters heeft verdreven,
En 't licht weêr schitteren deed van Neêrlands gloriezon.

Bij denzelfden.

Wisch uit den hoen, den smaad op Neêrlands Held geworpen,
Meld Hasselt! Leuven! melt het Brabands steden, dorpen,
Hoe Willem van Oranje voor 't dierbaar vaderland,
Als eenen Maurits streedt, den Belg ten eeuwgen schand,
Ja, d'ouden roem behaalde, aan 't hoofd van Hollands dappren,
Juicht stadgenooten! Juicht! laat vlaggen, wimpels wappren!
Oranje streed met God! ons wapen en ons staal,
Verdreef het muitrenrot, schonk ons de zegepraal.

Op de Schippersgracht.

Bij den Heer LANIUS, Schoolonderwijzer.

Zoo wil een dankbre stad de liefde en trouw vergelden,
Des Prinsen van Oranje en zijne dappre helden.

De Vorst, afkeerig van het bloedig oorlogszwaard,
Heeft met voorzigtigheid het zwijgen lang bewaard,
Maar 't *voorwaarts!* was door hem ook naanwlijks uit-
gesproken,

Of 's miteurs laf gesnoef was glorierijk gewroken.
Oranje, wiens beleid op nieuw zoo veel vermogt,
Blijft eeuwig aan het lot van Nederland verknocht!

In de Korte Keizersdwarstraat, N°. 6.

't *Voorwaarts!* te gebieden,

Was des Konings pligt.

Miteurs te doen vlieden,

Viel den Prinzen ligt.

Lof, die dapper streden!

Lof de schutterij!

Door hun moed is heden,

Holland sterk en vrij.

Op de Utrechtsche Straat.

Bij den Heer H. O. SCHAKEL.

Als 't muitend rot de klauwen slaat,

Naar Vader Willems kroon,

Straft Neêrlands volk dien euvelmoed,

Geleid door 's Konings Zoon.

In de Vijzelstraat.

Bij den Winkelier MIENIKUS.

Ter leering, Vorsten van Euroop',

Bid ik u, komt en ziet,

Getrouwer, braver Vorst en volk,

Vindt gij op aarde niet.

Bij den Boekverkooper WILLEMS.

Europa blik op ons , op Neêrlands dierbre telgen ,
Op den Oranjeheld , wiens blinkend krijgshelmet ,
Zoo schittrend in den strijd — den menschontaarde Belgen ,
Zoo dapper als vol moed , heeft paal en perk gezet.

Wisch uit , o Amstellaar ! den hoon , op hem geworpen ,
Wat ons zijn Heldenarm op nieuw toonde in den strijd ,
Vermeldt langs Brabands grond , die steden en die dorpen :
» Zijn hart was niet ontaard , maar 't vaderland gewijd .”

Wij huldigen den Vorst , nu hij in onze wallen ,
Getuige is van de vreugd , die ons de borst ontzwelt ;
En zweren , klimt de nood : dan met die duizendtallen :
En met Oranje aan 't hoofd , naar de oude grens gesneld !

Ja , 't Hollands hart herleeft , gevoelt zich hoog in waarde ,
Het vaderland zij klein , maar eendragt maakt het groot ,
Des Konings troon staat vast ; wat troon zoo hecht op aarde ?
En onze lenze zij : Getrouw tot in den dood !

Op het Rokin.

Bij den Boekverkooper H. MOOLENIJZER.

Der Drukpers vrijheid , hier in bloei ,
Roept luide uit dees verlichte woning :
Dat onze letterroem steeds groeij ,
God zegen' Vaderland en Koning.

In de Lange Leijdsche Dwarsstraat.

Bij den Heer WITSEN GEYSBEEK.

Gesteund door 't vorstlijk Broederpaar ,
Staat Willems troon onwankelbaar ,
En in onze eendragt vindt hij magt :
God zegen' hem en zijn Geslacht !

